

berg ikke lignede de sædvanlige Skriftstedsavtomater, men var noget for sig selv.

Efter at have gaaet en halv Snes Skridt standsede Præsten paany og gjorde en bred Haandbevægelse udover Landskabet. Aftenen var allerede vidt fremskreden. Der glimtede endog et Par smaa Stjerner frem hist og her paa den grønblaa Himmel.

„Vil De sige mig en Ting ærlig og oprigtig, Hr. Ingeniør? Naar De en Aften som denne ser ud over vort dejlige, grønne Land, kan De saa virkelig for Alvor ønske det tilsmudset af Kulstøv og Sod? — Ja, De ser, jeg kender Deres Anslag mod vor nationale Idyl. Jeg vil dog tilstaa, at jeg endnu ikke selv har læst Deres Skrift; men Hofjægermesterinden har fortalt mig om Deres Ideer, som jeg finder særdeles karakteristiske for vor Tid. Jeg spørger Dem nu, ... synes De i Grunden, at det vilde være mere tiltalende at se nogle røgspyende Dampskibsuhyrer her paa Aaen og have dens Blomsterbredder bedækkede med osende Fabriker? Jeg tænker herved ikke udelukkende paa Skønhedsvirkningen — naturligvis. Jeg er ingen Fantast og veed godt, at de æstetiske Hensyn skal og maa underordne sig de praktiske Krav. Men staar her ikke ogsaa andre og større Livsværdier paa Spil? ... Se det lille Hus derovre paa Bakken med den lette Tørverøg op af Skorstenen. Der bor en Familie, som jeg personlig kender; det er Smaakaarsfolk af den Slags, hvoraf vi her i Landet med et rundt Tal har en kvart Million. De tjener akkurat til Føde og Klæder; men dersom De kendte dem, vilde De maaske alligevel misunde dem deres Glæde og Lykke ved Tilværelsen. Mand og Kone arbejder sammen i Marken, mens Børneflokken tumler sig omkring dem i det friske Vejr. De har en gammel Hest og en Ko og føler sig i Grunden rige. Kan De nu virkelig med Fortrøstning ønske en saadan Mand puttet ind i et mørkt og stinkende Fabrikslokale for at trække ved en Maskine, mens Kone og Børn indemures paa en sjette-syvende Sal i en Arbejderkaserne? — Vær nu oprigtig!“

Per blev noget opirret af det paagaaende i Præstens Spørgsmaal. — Derfor — og fordi han i den sidste Tid selv var bleven usikker — kom der noget temmelig udfordrende i hans Svar.

„Jeg indser ikke, hvilken Betydning det kan have, hvad jeg eller noget andet Menneske personligt kan ønske i saa Hen-